

ತಾಯಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅಪ್ಪ ಏನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೈಹಿಕ ಶಿಥಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಾಯಿ ಕಣ್ಣೀಲು ಸುರಿಸಿದರು. ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮೆ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಃನೆ ಗಂಡನ ಮನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಐದಾರು ತಿಂಗಳು ಎಳೆದಾಡಿದರು. ಅದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದವರು ಹೆಚ್ಚು ವಾದ-ವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ‘ನಿನಗೆ ಇವ್ವಾದ ಹುಡುಗನೂಡನೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೋ’ ಎಂದು ನನಗೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡಿದರು. ಗಂಡಿನ ಅಹಂಕಾರಪೂರಿತ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ಅರಿವಿದ್ವದ್ವರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮರುವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಾನೇ ದೃಢ ನಿಧಾರವಾಡಿ ಗಂಡನಿಗೆ ವಿಚ್ಛೇದನ ಕೊಟ್ಟೆ.

ತನ್ನ ಮಗಳ ಬಾಳು ಹೀಗಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಅಪ್ಪ ಒಳಗೊಳಗೇ ಬೇಯಿತ್ತಿದ್ದುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ನೋವಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ತಿಗ್ಗ ಬದುಕನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಅರಂಭಿಸಲಿ ಎಂದು ಗೊಂದಲಕ್ಕೂತ್ತಾಗಾದೆ. ಮನಸಿನ ಮೇಲೆ ಆಳವಾದ ಗಾಯವಾಗಿತ್ತು. ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ಗಾಯಗಳೇನೋ ಕ್ರಮೇಣ ಮಾತ್ರಿತ್ತು! ಅದರೆ ನನ್ನ ನೋವು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಈ ನೋವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆಯಲು ಆಗ ನಾನು ಓದಿನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಬಿತ್ತಿಪೋದಿದ್ದ ನನ್ನ ಆಸೆಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಿಗುರುವೊಡಿದವು. ಇಂಗಿಷ್ಟೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ನಾನು, ನನ್ನ ಓದಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯದೆ ಅವಿವಾಯುವಾಗಿ ಪೂರೀಸೋ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಬೇಕಾಯಿತು. ನಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಂತರ ಅಮ್ಮನೂ ಅಪ್ಪನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಳು. ತಿಗ್ಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯಿಯ ಯಾವುದೇ ಗೊಂದಲಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೊರಜಗತಿನೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಲಿತಿದ್ದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಕ್ರೈಯಕ್ಕೆ ದೇಹವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ನಿಧರಿಸಿ, ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಬದುಕಲು ನಿಧಾರ ಮಾಡಿದೆ. ತಿಗ್ಗ ನನಗೆ ಯಾರ ಬಂಧನವೂ ಇಲ್ಲ!

ನಾನು ಪೂರೀಸೋ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ ಹೊಸತಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಣ್ಣ ಗಂಡ ತೊರೆದ ನನ್ನ ಹೆಣುತನದ ಮೇಲೆ ಬಿದಿತು. ಅವರ ಕಿರುಕುಳಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತೋಡಿಗಿದವು. ಕುಂತಲ್ಲಿ, ನಿಂತಲ್ಲಿ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳೀಂದಲೇ ಭೋಗಿಸತ್ತೋಡಿಗಿದರು. ತುಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತಾಡತೋಡಿಗಿದರು. ಅವರ ಮಾಪುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಿದ್ದ ವಿಕ್ಕತ ಬಯಕೆಗಳ ಅರಿವಿದ್ವಾ ನಾನು ಮೌನವಾಗಿ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬಿ ಲಜ್ಜೆ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಭೋಗಿಸಲು ಬಂದ. ಅದುಪರೇಗೂ ಹೇಗೋ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾನು ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮಿರಿಬಾರದು ಎಂದು ಸೆಟಿದುನಿಂತು ‘ಮಗನೆ ಬಾರೋ..’ ಎಂದು ಆಭಿರುಕ್ತಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಯೂನಿಫಾರಂ ಬಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಬೆತ್ತುವಾಗಿ ನಿಂತೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರ ಪೋಲೀಸರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ದಿಕ್ಷಿರಲಿಲ್ಲ! ಅವರು ದಿಗ್ರಿ ಮೇಗಳಿಂದ ಬಯದಿಂದ ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಿ ನಿಂತರು. ನಾನು ನಗ್ಗಾವಾಗಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಾಗ ಯಾವ ಭೋಗಾಸಕ್ತಿಯೂ ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ! ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳು ಅವಮಾನವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ನೆಲ ನೋಡತೋಡಿದವು. ಗಂಡಸರು ಹೆಚ್ಚೆ ನಗ್ಗ ದೇಹಕ್ಕಿಂತ ಬಟ್ಟಿತೋಟ್ಟ ಅವಳ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಾತೋರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಮನದಪ್ಪಾಯಿತು. ಅವನ ದೇಹ ಸಾವಿರ ಚೂರುಗಳಾಗಿ ಸ್ವೇಂಗಳಿಂದಿತು. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತುಟಿಕೆ ಮೇಲೆ ವಿಜಯ ಸಾಧಿಸಿದ ಮುಗುಳನೆಗೆಯೊಂದು ಮೂಡಿತು. ನಂತರ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರದೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ನೇಪನೋಂದ ವಾರ್ಗವಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಹೊರಟುಹೋದ. ಇಡಾದ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಆತಹಣತ್ತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಎಂಬ ಸುದ್ದಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಪನಿಗೆ ಬಂದಿತು.

ನಾನು ಪೂರೀಸೋ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ನನ್ನ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮನಮಾತಾಗಿತ್ತು! ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮುಂದೆ ಯಾರೂ